

บ้านน้ำบัน ม.3

ประวัติชุมชน

บ้านน้ำบัน หมู่ที่ 3 ตำบลหนองสนม อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล 47120 บันทึกลงโดยพ่อเฒ่าในเสมอพิทักษ์ โดยการบอกเล่าประวัติหมู่บ้านจากพ่อเฒ่าไต่ย อัมวงศ์ และ พ่อเฒ่าโงด อัมวงศ์และท่านยังเป็นผู้ร่วมก่อตั้งหมู่บ้านแห่งนี้ด้วยผู้ที่ร่วมก่อตั้งบ้านน้ำบัน ได้ย้ายมาจากบ้านช้างมิ่ง ตำบลช้างมิ่ง อำเภอพรหมนิคม จังหวัดนครศรีธรรมราชซึ่งการย้ายมาครั้งนี้ มาด้วยกัน 4 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 15 ครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1. ได้แก่ พ่อเฒ่าทับ อัมวงศ์ พร้อมบุตรหลาน

พ่อเฒ่าเหลื่อม สัพโส พร้อมบุตรหลาน

พ่อเฒ่าแทน สมจันทร์ พร้อมบุตรหลาน

พ่อเฒ่าทัน สมจันทร์ พร้อมบุตรหลาน

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ พ่อเฒ่ากะลอม ไม่ทราบนามสกุล พร้อมบุตรหลาน

พ่อเฒ่าพา พรหมพา พร้อมบุตรหลาน

พ่อเฒ่าสอน เหลาทอง พร้อมบุตรหลาน

เนรสุข วรรณวงศ์ พร้อมบุตรหลาน

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ พ่อเฒ่า เชียงมูล พรหมมี พร้อมบุตรหลาน

พ่อเฒ่าเพ็ง พรหมมี พร้อมบุตรหลาน

พ่อเฒ่าเสาร์ พรหมมี พร้อมบุตรหลาน

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ พ่อเฒ่าไต่ย อัมวงศ์ พร้อมบุตรหลาน

พ่อเฒ่าต่อม อัมวงศ์ พร้อมบุตรหลาน

พ่อเฒ่าหนู ไม่ทราบนามสกุล พร้อมบุตรหลาน

สถานที่ตั้งหมู่บ้านนั้นเป็นที่ทุรกันดารมาก การเดินทางไปหมู่บ้านอื่นๆ นั้นเป็นไปด้วยความลำบาก เพราะอยู่ห่างจากหมู่บ้านอื่นๆ หรือหมู่บ้านข้างเคียง ประมาณ 10-15 กิโลเมตร และยังเป็นป่าดิบ มีต้นไม้ใหญ่มากมายคล้ายกับป่าดงดิบมีสัตว์ป่าชุกชุมมาก ซึ่งทำให้เกิดปัญหาหลายอย่าง อาทิเช่น ไข้ป่าเพราะมียุงมาก ทำให้ผู้คนในหมู่บ้านเป็นไข้ป่า (มาลาเรีย) จำนวนมาก การรักษาที่รักษาตามมีตามเกิดรักษากันแบบของชาวบ้าน การติดตามหมอก็ลำบากกว่าหมอมะมาถึงก็ใช้เวลาหลายวันถ้าใครโชคไม่ดีก็ตายก่อนที่จะมามีหมอมะมาถึงเพราะการเดินทางในสมัยก่อนนั้นต้องเดินด้วยเท้าบางครั้งเดินทั้งวันก็ไม่เจอใคร จนกระทั่ง 6-7 ปีต่อมาไข้ป่าในหมู่บ้านจึงได้ลดลง แต่ก็ไม่หมดไปเลยทีเดียว ทำให้ผู้คนโยกย้ายไปอยู่ที่อื่นกันเกือบหมด จากที่มี 15 ครอบครัว เหลืออยู่เพียง 6-7 ครอบครัวเท่านั้นที่ยังไม่ยอมย้ายหนีไปอยู่ที่อื่น แต่คนทั้ง 6-7

ครอบครัวที่เหลือก็ต่อสู้กับปัญหาต่างๆ มากมาย บางครั้งเกิดไฟฟ้าไหม้บ้านเรือนผู้คนและวัดวาอารามเสียหายไปจำนวนมาก แต่ก็ไม่ทำให้ผู้คนที่อาศัยอยู่ย่อท้อยังคงรวมตัวกันต่อสู้ต่อไป เพราะยังเสียสละพวกสวนไร่นาที่ทำไว้

อีก 8-9 ปีต่อมาผู้คนในหมู่บ้านก็เหลืออยู่ 6 ครอบครัวเท่านั้นแต่ผู้คนในหมู่บ้านก็ต่อสู้กันต่อไปในอีก 10 ปีต่อมาได้มีประชากรในหมู่บ้านเพิ่มขึ้นอีกเป็น 7 ครอบครัวแต่การเจ็บป่วยก็ยังไม่ลดลงทำให้ประชากรในหมู่บ้านยังคงอยู่เท่าเดิมและในเวลา 11-12 ปีต่อมาก็มีผู้คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้นอีกเป็น 8 ครอบครัวสาเหตุที่ประชากรในหมู่บ้านไม่เพิ่มขึ้นเท่าที่ควรนั้นเพราะคนในหมู่บ้านไม่ชอบให้คนต่างถิ่นเข้ามาอยู่ด้วยแต่ถ้าคนถิ่นอื่นจะเข้ามาอยู่ด้วยนั้นจะต้องรับการรับรองจากคนในหมู่บ้านหรือญาติพี่น้องในหมู่บ้านเป็นคนรับรองจึงเข้ามาอยู่ได้และยังสืบทอดเป็นประเพณีนั้นมาจนถึงทุกวันนี้สำหรับขนบธรรมเนียมประเพณีนั้นชาวบ้านน้ำบูนนับถือประเพณีแบบชาวภูไทแบบอำเภอรณานิคมจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นถิ่นเดิมของบ้านน้ำบูนก่อนที่จะย้ายมา

ลักษณะภูมิประเทศ

มีพื้นที่ประมาณ 4,808 ไร่ มีลักษณะหินลูกรัง ราบสูงทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ลาดต่ำทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกันดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ บ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ 18 ตำบลหนองสนม อำเภอรณานิคม

ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านบะป่าคา หมู่ที่ 4 ตำบลหนองสนม อำเภอรณานิคม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านหนองสนม หมู่ที่ 5 ตำบลหนองสนม อำเภอรณานิคม

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ บ้านตาโคตร หมู่ที่ 2 ตำบลหนองสนม อำเภอรณานิคม